

תת"ע 10504/01/17 - מדינת ישראל נגד משה צבאג

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

14 מאי 2017

תת"ע 10504-01-17 מדינת ישראל נ' צבאג
דו"ח תעבורה 61111753630

לפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
משה צבאג

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניצן בלולו

הנאשם

עד תביעה מר ארז הרוש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המדובר בנאשם שאינו מיוצג, אשר ראיותיו לא הודפסו אך ביהמ"ש יכול להתרשם מהן.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ז, 14/05/2017 במעמד הנוכחים.

מאיה אב-גנים ויינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הואשם בכך שבעת נהיגתו ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

עמוד 1

להוכחת העבירה, העידה המאשימה את השוטר ארז הרוש (להלן: "השוטר"), והגישה דו"ח שערך השוטר (ת/1) ומזכר (ת/2).

בדו"ח שערך, תיאר השוטר לפרטי פרטים, כי הבחין בנאשם משוחח בטלפון הנייד, מהשמשה **הקדמית** עת עמד באופן סטטי בצומת. לאחר שראה את העבירה, נסע אחרי המשאית והבחין פעם נוספת בעבירה והורה לנאשם לעצור את רכבו. השוטר תיאר שהבחין בטלפון בצבע לבן, כאשר אין מחלוקת בין הצדדים, שגבו של הטלפון הנייד של הנאשם, הינו אכן בצבע לבן וצדו הקדמי, שחור.

הנאשם עמד על כך שלא ניתן להבחין בנהג היושב בתא נהג מוגבה, מצדה של המשאית, אך השוטר הבהיר באופן החלטי, שבעבירה הבחין קודם כל מהשמשה הקדמית ורק לאחר מכן, כאשר נסע לאחר המשאית, ראה את העבירה גם מחלון הצד.

הנאשם הוסיף וטען ש"הטלפון היה שקוע בדיבורית". במצב דברים כאמור, אין זה סביר שחלקו האחורי (הלבן) היה גלוי לעיני השוטר. העובדה שהשוטר הבחין בכך שהטלפון הנייד היה דווקא בצבע לבן, מתיישבת עם החזקת הטלפון בידו של הנאשם, כמתואר בדו"ח.

עדות השוטר הייתה מהימנה, עקבית וסדורה. הטענה שבזמן מתן הדו"ח (15:31) השמש סנוורה את השוטר ולא אפשרה לו לראות את הנהג דרך השמשה הקדמית, נטענה בעלמא וללא תימוכין.

נוכח מכלול האמור, בהעדיפי את גרסת המאשימה ולאחר שהזהרתי עצמי שלפניי עדות יחידה, לא נותר לי אלא להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, קרי- שימוש במכשיר טלפון נייד בזמן שהרכב בתנועה, עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ז, 14/05/2017 במעמד הנוכחים.

מאיה אב-גנים ויינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שביצע עבירה של נהיגה ברכב, תוך שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של

עמוד 2

הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

3. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

4. הערכים החברתיים אשר נפגעו בביצוע העבירה הינם פגיעה בביטחון של ציבור המשתמשים בדרך, שלום הציבור ועקרון קדושת החיים. על בתי המשפט להטמיע בקרב הנהגים נורמות של התנהגות זהירה והקפדה על הוראות החוק וכללי הבטיחות בדרכים.

5. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, הבאתי בחשבון את התקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וביניהן הנזק החמור שהיה צפוי להיגרם למשתמשי הדרך מביצוע העבירה שבוצעה.

6. בהתאם למתחם הענישה ולפסיקה הנהוגת, כאשר לנאשם עבר תעבורתי בעבירות דומות, אין מקום להסתפק בענישה הכוללת קנס בלבד, ויש מקום להטיל בנוסף לפסילה מותנית, אף פסילה בפועל לתקופה קצרה (תת"ע 2354-05-15 מדינת ישראל נ' ברוך בן יוסף. 13/04/16. ערעור שהגיש הנאשם נדחה: עפ"ת (י-ם) 58780-05-16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל. 22/11/16).

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה. בהתאם, הבאתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשים לב לכך שהנאשם מתפרנס מנהיגה.

8. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, התחשבתי גם בוותק נהיגתו של הנאשם, הכולל 46 עבירות ומתוכן לכל הפחות 3 עבירות דומות (כאשר הנאשם טען שהעבירה הרביעית, לא נעברה על ידו), עבירות מהירות, תאונת דרכים, אי ציות לתמרורים, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה ללא חגורת בטיחות ועוד. העבירה הדומה האחרונה בוצעה ביום 30/03/16, כשבועיים לפני שניתן הדו"ח בתיק זה. על פניו, הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ויש צורך בענישה משמעותית מתוך תקווה שיהיה בכך כדי להרתיע את הנאשם, לבל ישוב לבצע את העבירה בה הורשע. למרות שהיה מקום לשקול בחיוב פסילה בפועל, הפעם אסתפק בפסילה על תנאי משמעותית, בתקווה שיהיה בכך כדי למנוע הישנות העבירה בעתיד.

9. בהתחשב באמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

9.1. תשלום קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 01/07/17.
הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שוברי תשלום.

9.2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שבגינה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ח אייר תשע"ז,
14/05/2017 במעמד הנוכחים.
מאיה אב-גנים ויינשטיין, שופטת